

Stamfolken

Basic info

I de vida skogarna finns det ett folkslag som av de anda benämns som stamfolket då de inte har några större städer eller områden som kan kallas för deras land. De är löst sammansatta av en gemensam kultur.

De är ett krigiskt folk och strider ofta mellan stammarna om territoriella områden och för att plundra. Det hårda livet medför att de sällan blir mer än 50 år.

I stammen är de alla jämlika och det ses ingen skillnad på män eller kvinnor. Det läggs samma krav på att alla ska vara skickliga i strid. De är alla krigare in till döden.

Enda undantaget är druiderna som står utanför den sociala ordningen och slavarna som behandlas som boskap.

De är ett andligt folk som tror på kontakten med andarna i skogarna och därför har druiderna, som tolkar andarnas tecken och via trans samtalar med dem fått en stor betydelse för stamfolket. De tror att något man tagit från naturen senare måste återbördas. Detta gör man oftast i myrar och i träsk som tros vara en andlig knytpunkt.

Religion

De är ett starkt troende folk som är övertygade om att om man inte lyssnar på andarna så kommer himmelen att falla ned över dem och att de kommer att få känna på andarnas vrede.

De tror på att naturens ande och vördar henne som en gudom, även solen och månen är viktiga andar.

Druider har en mycket hög status och inget av större vikt görs utan att man konsulterar dem först. Att inte ha andarnas välsignelse ses som ett mycket ont tecken.

Vapen och rustningar ses som en mycket fin gåva till gudarna, men en ännu finare gåva är att offra sin fällda fiendes vapen. Vilket avspeglar den mycket krigiska tillvaron de har.

Det förekommer även människooffer till andarna när ett större krig nalkas för att få deras gunst i kriget men även när något hänt som kan tolkas som andarnas vrede.

Religiösa ordnar och brödraskap

Druider

Druiderna ses som en grupp för sig och ingen annan än en druid kan döma en annan druid.

De har den stora uppgiften att tolka och prata med andarna.

Det ses som en illgärning att skymfa eller döda en druid och den som gör det riskerar att bli utesluten från andevärlden när han eller hon dör samt att det leder till mycket hårda straff.

Det har hänt att man har utsett en från stammen att dräpa en druid som betar sig illa mot folket. Den druiden offras senare till andarna för att kunna få förlåtelse för sin gärning.

Hur en druid tolkar och pratar med andarna varierar från druid till druid men oftast ingår att spå i ben och olika sorters ritualer i ett transliknande tillstånd.

En gång vart fjärde år håller alla druider ett storting för enbart druider på en helig och hemlig plats. Där samlas de och utbyter kunskaper samt inviger nya druider till deras skara. De håller även ting med andarna under transliknande förhållanden.

Styrelseskick

Alla stammar har en storhövding som styr över stammens territoriala revir och i byarna runt om i stammens revir styr hövdingarna.

Till skillnad från de andra folkslagen har ingen i Stamfolket högre status än någon annan, hövdingarna är bara de främsta bland jämlika. Enda skillnaden är att hövdingarna har ansvarar för att allt som händer och sker går rätt till och att de leder stammens krigare i strid.

Något som skiljer dem mer från andra folkslag är att de väjer en ny hövding varje år för att ingen ska sitta för länge vid makten för att kunna få makthunger och få för sig att han eller hon är bättre än alla andra i stammen.

Bredvid alla hövdingar finns det en druid som är där för att ge råd till hövdingen och föra andarnas talan. Det finns inget som hindrar att en druid blir vald till hövding men även den personen väljs om efter ett år.

I stammarna har kvinnorna samma status som männen då alla är jämlika i stammen och även de kan bli valda som hövding utan att någon höjer på ögonbrynen.

Det finns bara en underklass i deras samhälle och det är slaverna som behandlas som boskap och sköts därefter.

Kultur – Historia

Det finns ingen gemensam historia för stamfolket mer än att de under de senaste 100 åren har blivit mer och mer undantryckta av de nyanlända Fjerdningarna och Riket.

Det viktiga för stamfolket är att man kommer ihåg sina förfäder och hjältar men inget skrivs ned utan allt förs vidare från mun till mun vilket har gjort att historierna kan variera från stam till stam. Det har gjort att vissa sagor och minnen har gått förlorade.

Kultur – Klädsel

Den generella klädseln hos stamfolken är likartad där man klär sig i enkelt skurna kläder i klara färgstarka kläder med vävstruktur.

De klär sig i kläder som är anpassade för deras syften och det är vanligt att kvinnor med en mer stillasittande sysselsättning bär en pepblos av ylle med en särk under.

När de går ut till strid är det sällsynt med rustning och det är bara de som haft råd eller plundrat till sig en rustning som bär en. Deras enda skydd är en stor oval eller hexagon sköld med buckla.

När det kommer till vapen är yxor, klubbor och spjut de vanligaste men svärd kan förekomma.

Det är även vanligt att krigare bär en så kallat Suebisk knut i strid.

Kultur – Ceremonier

Stamfolket har inga större ceremonier utan allt leds av druiden som utformar ceremonierna på olika sätt beroende på erfarenhet och smak.

Det viktigaste är dock att alla lik ska kremeras innan de jordfästs för att de inte ska gå igen som onda andar eller spöken. Efter kremering begravs de med gåvor till nästa liv samt deras vapen så att de kan vara med och kriga i nästa liv.

När något ska blotas läggs det i en myr eller ett träsk för att för att det ses som att kopplingen mellan världarna är som starkast där.

Blodsblot brukar oftast ske i naturen där man vet att det finns vilda djur som äter av liken. På så sätt anser man att det kommer till andarna fortast.

Namn

Namnen de har är oftast av typiskt antika keltiska. Sedan brukar de använda sig av stammens namn som efternamn, ett namn kan vara tex: Wuhur av Cherusci eller Willa av Suebi.

Stammarna och folk

Av druiderna har stamfolken fått höra att alla alver är andar av naturen och skall vördas.

Detta har lett till en fredlig existens mellan stamfolken och alverna och till viss mån lett till en kulturell utväxling dem emellan

När det kommer till mörkeralverna har de visat sig vara illvilliga andar så dem försöker man på olika sätt undvika eller bli av med.

Fjerdningarna och Riket har stamfolken inte mycket till övers för, till en början var stamfolket välvilliga och fredliga mot dem men när de senare visade sig att de bara var ute efter mark och med tiden bara föst stammarna åt sidan utan att bry sig om vad som sker.

På senare tid har det bildats ett motstånd mot Fjerdingsarna och Riket. Byar och gårdar i utkanterna blir offer för vildsinta och blodiga plundringar. Det sägs att en man ska ha börjat samla stammarna för att föra krig mot Riket och Fjerdingsarna och ta tillbaka vad som är deras.

När det kommer till Svartbloden har druiderna sagt att de inte är av naturen och bör förintars så har var stam tagit det till sig uppgift att dräpa alla Svartblod de kommer i kontakt med och att svartbodens framfart genom Trogheim har stamfolken bjudit till hårdnackat motstånd.

Även Svartbloden har börjat inse att Stamfolket är vildsinta och blodtörstiga krigare. De ser därför ett värdigt motstånd i Stamfolkens krigare.

Yrken

-Allt mellan himmel och jord kopplat till ett folk som bor ute i de vilda skogarna i Trogheim

-Alla är krigare